

“IMF ve DB defolun bu ülke bizim”

Devrimci-demokratik üniversite öğrencileri, IMF ve DB toplantılarını protesto etmek için İstanbul Üniversitesi önünde bir araya geldi. “Gençlik İstanbul’u IMF’ye dar edecek” yazılı pankart açan öğrenciler, Beyazıt’tan Dolmabahçe’ye yürümek istedi. Yürüyüş güzargahının eylem alanı olmadığı gerekçesiyle polis barikatıyla karşılaşan öğrenciler, polislin tutumunu sloganlarla ve marşlarla protesto etti.

Beyazıt’ta polis tarafından çembere alınarak yürüyüşlerine izin verilmeyen öğrenciler, buradan dağılarak Kabataş’ta tekrar bir araya geldi. Buradan Dolmabahçe’ye yürüyüş öğrenciler, yaptıkları basın açıklaması ile IMF ve DB bürokratlarının yapacakları toplantılarda halka ve öğrenci gençliğe yönelik yeni hak gasplarının karar altına alınacağını belirtti. “Eğitimin paralı hale getirilmesi, özelleşen üniversiteler, harçlara yapılan zamlar ve daha birçok saldırının nedeni, IMF ve Dünya Bankası’nın açıkladığı raporlardır. ‘Mali özerklik’ diyerek eğitimin tüm masraflarının öğrencilere ödetilmek istenmesi raporun temel amacıdır” belirlemesinde bulunan öğrenciler, “Biz gençlik olarak 6-7 ekim’de İstanbul’u dört bir yanan kuşatacak, Erdoğan’ın rüyalarını süsleyen vadiyi onlara dar edeceğiz. Hayatımızı, geleceğimizi peşkeş çekmelerine izin vermeyeceğiz” ifadeleri ile açıklamalarını bitirdiler.

Mersin Üniversitesi’nde IMF karşıtı çalışma

Mersin Üniversitesi’nde okuyan anti-emperyalist öğrenciler, Çiftlik Köy Yerleşkesi’nde IMF ve DB politikaları teşhir eden afiş, kuşlama ve bildiri dağıtımını yaptılar. Çalışmalar sırasında yapılan afişleri yırtmaya çalışan ÖGB’ler ile öğrenciler arasında arbede yaşandı. Öğrencilerin bir araya gelmesiyle ÖGB’ler dağıldı.

Aralarında Demokratik Gençlik Hareketi (DGH)’nin de bulunduğu IMF karşıtı öğrenciler, dağıttıkları bildiri, afiş ve kuşlamalarda İstanbul’da organize suç örgütlerinin toplandığını belirtilerek, İstanbul’u IMF’ye dar edeceklerini belirttiler.

DGH’den halk gençliğine ‘karşılama’ çağrısı

Adana’da Demokratik Gençlik Hareketi liselerde IMF ve DB karşıtı bildiri dağıtarak “Halk gençliğinin anti-emperyalist öfkesini yangına çevirelim” çağrısı yaptı. DGH çalışanları Erkek Lisesi, Teknik Endüstri Meslek Lisesi, Motor Meslek Lisesi önünde liseli gençlikle buluştu. Bildiri dağıtan DGH’liler IMF ve DB’ye ilişkin bilgilendirmeler yaptı.

DGH çalışanı gözaltına alındı

Yeni yasa ile birlikte her liseye polis konuşlandıran devlet uyuşturucu, yozlaşma vb. olaylara karşmazken halk gençliğinin politik örgütlenmelerine karşı aynı tavrını göstermiyor. Bildiri dağıtımının sonlarına doğru okul önünde bekleyen polislin, TMS ekiplerine haber vermesi sonucu bir DGH çalışanı gözaltına alınarak Eski İstasyon Karakolu’na götürüldü. Karakolda yaklaşık bir saat gözaltında tutulan DGH çalışanına iki milyar para cezası kesilerek serbest bırakıldı.

Okullar hapis haneye dönüşüyor

Milli Eğitim Bakanlığı sözde okulların güvenliğini sağlamak için Emniyet Genel Müdürlüğü ile imzaladığı protokolün hemen ardından liselere polisler yerleşmeye başladı. Polis devleti anlayışını doğrulayan bu protokol ile polis, güvenlik adı altında okullarda denetim ve gözetimini artırarak iktidarını sağlamlaştıracak.

Sözde okulların güvenliğini sağlamak, okul dışında uyuşturucu, çeteleşme gibi olaylara engel olmaları için görevlendirilen polisler, görevlerini yerine getirmek yerine okulun tüm işleyişine müdahale ediyor ve yetkilerini aşıyor. Okulun kendi yönetiminin bile uygulanmayacağı anlamına gelen, bu uygulama ile okul yönetimi, Emniyet Genel Müdürlüğü’nün ön gördüğü protokol ile uzlaşmak zorunda bırakılıyor. Bunda sonra öğrencilerin her hareketi denetim altında olacak.

‘Kanun da benim, yönetmelik de’: Ankara’da İncesu bölgesindeki bir liseye konuşlandırılan ‘sivil polisler’in, yan tarafındaki ilköğretim okulunun kantininin işleyişine müdahale ettiği Eğitim-Sen’li öğretmen tarafından tespit edildi. Lise öğrencilerinin ilköğretimin kantininden alışveriş yapmasına engel olan sivil polislin öğrencileri tehdit ettiği bildirilen öğretmenler, yaşanan tartışmalar üzerine sivil polislin “burada kanun da, yönetmelik de benim” dediğini söylediler. Eğitim-Sen’li öğretmenlerin yaptıkları açıklamaya göre sivil kıyafetleriyle insanlara emirler yağdıran görevli polis, kimliği ve ismi sorulduğunda yanıt vermediğini söyleyerek “Yaşanan bu durumdan hem öğrenciler hem de öğretmenler ciddi bir şekilde rahatsızdır” dediler.

Okullarda kameradan sonra polis gözetimi: Protokol, İngiliz filozof Jeremy Bentham tarafından 18.

yüzyıl sonlarında tasarlanan hapis hane modelini andırıyor. Sekizgen düzende olup tam ortasında gözetleme kulesi olan hapis hanede, gardiyan hücredekileri görebilmekte fakat hücredekiler gardiyanı görememektedir. Böylece ne zaman gözetlendiklerini anlayamayan mahkûmlar hareketlerini sınırlandırmak zorunda kalıp otokontrollerini güçlendirmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü arasında imzalanan protokol bu gözetleme kulesini aratmayacak nitelikte. Bu uygulama sayesinde polis, gardiyan olurken öğrenciler ise mahkûm konumunda. Zaten 24 saat kameralarla gözetlenen okulda konuşlanan polisler gardiyan rolünü üstlenirken öğrenciler de mahkûm rolünü yerine getirecek. Kameraları destekleyen polislin gözetimi sayesinde mahkûm konumundaki öğrenciler kendilerini sürekli baskı altında ve kontrol altında hissedecek. Sonuçta öğrenciler sistemin istediği sessiz kuzulara dönüşecek.

‘Okulların içinde küçük karakollar kurulacak: Eğitim-Sen’li öğretmenler, “Polisler şimdiden bu şekilde müdahale ederken, havalar soğduğunda okulların içinde küçük karakollar kurulacaklar” dediler. Öğretmenler, daha okulun ilk gününde öğrencilerin tost alıp yemesine müdahale eden polislin, ilerde daha fazlasını yapacaklarını söyleyerek şunları ifade ettiler: “Öğrencilere düzgün bir şekilde anlatılmayıp, okul idaresiyle bile görüşmeden çocuklara tehditkâr, ben ne diyorsam o olacak tavırları ile gösteren polislin, okulun içine girdiğinde ne gibi müdahalelerde bulunacağı ise ciddi sıkıntılardan doğacağına işaret ediyor.”

Öğrencilerin hayatı tehlikede

ANKARA- Devletin ‘Okul polisi projesi’ kapsamında bir lisede görev yapan polisi, okulun önünde oturan bir öğrenciyi ‘Sen yabancı mısın?’ diyerek, 10 dakika boyunca dövdü. Polislin şiddetine maruz kalan 16 yaşındaki Ayrancı Ticaret Meslek Lisesi 9. sınıf öğrencisi Engin Gümüş’ün ailesi suç duyurusunda bulundu.

Böyle olur devlet güvenliği

Ankara Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi’nden rapor alan Engin Gümüş, ailesi ve Eğitim-Sen 2 No’lu şube yöneticileriyle basın açıklaması yaptı. Gümüş okulunda yaşadıklarını şöyle anlattı: “Okuldan bir şeyler almak için dışarı çıktığımda dersi boş olan bir arkadaşşıma rastladım, onunla otururken polis memuru yanıma gelerek bana ‘Sen kimsin, yabancı mısın?’ diye sordu. Ben polis olduğunu bilmeyerek ‘Hayır hocam bu okulun öğrencisiyim’ diye cevap verdim. Daha sonra kendisi bana ‘gel buraya’ diyerek yanına çağırdı ve beni okulun içerisine aldı. Ben ne olduğunu bile anlamadan köşeye sıkıştırarak boğazıma sarılı ve tokatlayarak bana vurmaya başladı. Yaklaşık 10 dakika boyunca beni darp etti.”

‘Polis görevi bu mu?’

Engin Gümüş’ün babası Halil ve annesi Çiçek Gümüş Eğitim-Sen ile birlikte yaptığı basın toplantısında çocuklarının uğradığı şiddete tepki göstererek, “Bu polisi okula öğrenci dövmek için mi göndermişler? Çocuğum sabaha kadar uyuyamadı. Polis benim çocuğumu ne hakla dövebilir.” Eğitim-Sen 2 No’lu Şube Başkanı Tuğrul Çulha ise basın toplantısında ‘Okul polisi’ uygulamasını eleştirerek, “Okul Polisi uygulamasıyla okullarda güvenli ortamın sağlanmasına yönelik bir amaç nasıl gerçekleştirileceği anlaşılır gibi değil. Çocuğumuzun yaşadığı fiziksel ve psikolojik travmanın sorumlusu, yaşananların sorumlusu Ankara İl Millî Eğitim, Ankara Valisi’dir, eğitimin ve rehber öğretmenin sayısını arttırmayan Millî Eğitim Bakanlığıdır” sözlerini dile getirdi.

GENÇ YORUM

Sinan ÇAKIROĞLU

Emperyalist yayılmacılık; dünya ve Ortadoğu çelişkilerini, nüfus alanlarını ve konumlarını sağlamlaştırma çerçevesinde ele alıp bölgeyi yeniden yapılandırıyor. Hepimiz biliyoruz ki Türk devleti 60 yıldır ABD’nin en sadık uşağı konumundadır. Kuşkusuz yeni görevler için de hazır beklemektedir. Lakin Türk devletini, dönem dönem uşaklık rolünde zor durumda bırakan büyük bir sorun vardır. Bu Türk devletinin tabularını sarsan Kürt ulusal sorunudur.

Bazıları Kürt ulusal sorununu Türkiye-Kuzey Kürdistan ya da bölge ile sınırlı bir sorun olarak görebilir, ama 20 yüzyılda olduğu gibi günümüzde de dünyada herhangi politik ve siyasi bir sorun emperyalizm hesaba katılmadan düşünülemez ve tartışılmaz. Böyle konduktan sonra, Kürt ulusal sorunu dün olduğu gibi bugün de bir dünya sorunudur. Kürdistan 1920’lerde emperyalistler tarafından 4 parçaya bölünürken de bir dünya sorunu; bugün Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin yeniden aynı güçlerin ortaklığıyla, asimilatör TC ile toprağa gömülme saldırısıyla da bir dünya sorunudur.

Bugün, aydınların, burjuva liberalerin çevre ve siyasi yapılanmaların yazdıkları ve konuştukları bir gündem mevcuttur. Kürt Açılımı. Her sınıfın kendine göre bir Kürt açılımı vardır. Burjuva feodal iktidar için Kürt açılımı; ulusal hareketin silahlı güçlerinin tasfiyesidir. Kürtleri devletle barışık hale getirmek, Türk hakim sınıfının çıkarlarını garantilemek, sömürü çarklarını sürdürmektir. Egemenlerin ‘barış’, onların çıkarlarıdır da. Bu şaşırtıcı da değildir.

Ulusal hareket açısından Kürt açılımı; daraltılmış talepler ile ri sürüp bağımsızlıktan vazgeçmek ve silah bırakmaya ha-

zır olduğunu ilan ederek ‘barış’ istemektir. Bunun anlamı anayasal yoldan (reform) kısmi değişiklikler talep etmektir. Bu talepler tabii ki küçümsenemez, nitekim Kürt halkı bu değişimler için bedel ödemeye devam ediyor. Ama büyük remi gözden kaçırmayalım.

Kürt ulusal sorunu anayasal yollarla çözülecek bir mesele değildir. Halk iktidarının ve devamla sosyalist bir iktidarın hüküm sürdüğü bir Türkiye-Kuzey Kürdistan iddiasıyla yola çıkan komünistler, bu süreçlere çözüm demek bir yana hedefleri uğruna mücadeleyi tüm kararlılıklarıyla yükseltirler, yükseltmelidirler.

Genel olarak belirtip geçerse bazı devrimci hareketler ‘barış’ sürecinin aktif katılımcıları olmuşken kimileri de sessizlikle geçiştirerek bu yanlış sürecin parçası olmuşlardır. Sınıf zemininden koparılan bir ‘barış’ vulgar revizyonist teori ve pratikle Marksizm’i çarpıtmaktır. Elbetteki bu süreç aynı zamanda devrimci ve komünistlerin oportünizmle ayrışım ve netleşme sürecidir.

Maoist hareket, devrimci silahlı güçlerin tasfiyesine yönelen ‘barış’ sürecini desteklemez/desteklememiş, bizzati bu saldırıya karşı daha tutarlı mücadele etmenin zorunluluğuna işaret ederek kendi konumunu belirlemiştir. Kürt ulusal sorununda komünistlerin doğruyu sakınmadan söylemeleri tek ilkel siyasettir. Bu konuda yürüttüğü ideolojik mücadele hayati önemdedir. Gelecek bu doğru temeller üzerinde inşa edilecektir; söz karmaşasının, kaosun, adeta toz dumanın içinde bir ışık gibidir.

Her kesim için anlamı ayrı olan bu sürecin komünistler için-

de ayrı bir önemi vardır. Kuşkusuz bu kuşatma sadece teorik mücadeleyle yarılamaz.

“Düşmanın saldırdığı yeri koru, zayıflatmaya çalıştığı kanatları güçlendir” bir savaş kuralıdır. Bundan hareketle düşmanın saldırdığı hedef tüm devrimcilerin savunma noktasıdır. Böyle konduktan sonra tüm devrimci hareketin savunma noktası belirlenmiştir. Maoist hareket açısından, en meşru, en kaçınılmaz, en vazgeçilmez iktidar araçları olan gerilla mücadelesini savunmak ve pratik olarak güçlendirmek. Kürtleri ikinci sınıf gören, alt kültür olarak koyan, siyasal özgülüğünü unutan her türlü fikir tarihin tozlu raflarına kalkmaya mahkumdur. O halde şimdi gerilla savaş zamanıdır. Devrimci zorunlu çığır açıcı önemini kavramak günün ihtiyacıdır. Oportünizmle aynı kulvarda değiliz, ayrışım çizgilerimizin belirginleşmesi devrimin yararınadır. Legalist, uzlaşmacı çizgilerin ne dedikleri önemli değildir. Aslan devrimci rotada ısrardır. Devrimci siyaset kitlelere taşınırken anlam bulur.

Bugün, Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkı şiarı neredeyse duyulamaz olmuştur. Oysa ekonomi, kültür, dil vb gelişmesi bu siyasi kazanıma sıkı sıkıya bağlıdır. Ulusal sorun bir kültür sorunu değildir. Kürt ulusu siyasal köleleşmeyi kabul etmedi-etmeyecektir de. O halde Maoistler en temel istek üzerinden sözlerini söylemeli, pratiğini şekillendirmeli, kampanyalar sürdürülmelidir.

Söylenmiş sözün eylem vaktidir

Asıl önemli ise; Türkiye-Kuzey Kürdistan’da komünist öncünün kumandasında silahlı bir devrim gücünün yaratılabileceğine inanan küçük burjuva, eklektik, faydacı ve uzlaşmacı yapıların tersine gerilla mücadelesini yükseltmenin yol ve araçlarının yaratılmasıdır. Bunun için Maoistlerin yeterli deneyimi mevcuttur. Her zamankinden daha fazla ihtiyaç hissedilen gerilla mücadelesini iyi kavramak gerekir.

Silahlı devrim fikri ortadan kaldırılmak isteniyor, o halde buna en güzel yanıt yine namlunun ucundan verilebilir. İlkel ideolojik duruş, hiçbir koşulda gelişmesi durdurulamayacak bir savaş hattıyla buluştuğunda tasfiyecilik gerçekten darbelenecektir. Bu da Cebo’nun, Baba’nın Karadeniz’de kızılbaşan ısrarının Amed’e, Serhat’a ve Botan’a taşınması demektir. 17’lerin inancını kuşananlar bedelsiz zaferin olamayacağını çok iyi bilirler.

Eylem ve irade birliğiyle Maoist kitle çizgisi, iktidar olma bilinci, sakınmayı değil ileri atılmayı, tereddüt etmeyi değil komünizm davasında canını vermeyi emreder. Gerilla savaşı bu bilincin pratikleşmesidir. Bu cepheden yanıt verilmeden puslu havanın dağıtılması olanaksızdır.

Verili koşullar altında, Kürt açılımı, iç barış, toplumsal barış vb hangi biçim altında olursa olsun burjuvazinin çıkarı, sömürsünü sürdürülebileceği bir “barış”tır. İşçinin, köylünün devrimci iktidarı uğruna, komünistler iktidar olma araçlarını oluşturmak, korumak ve güçlendirmek zorundadır. Söylenmiş sözün eylem vaktidir.